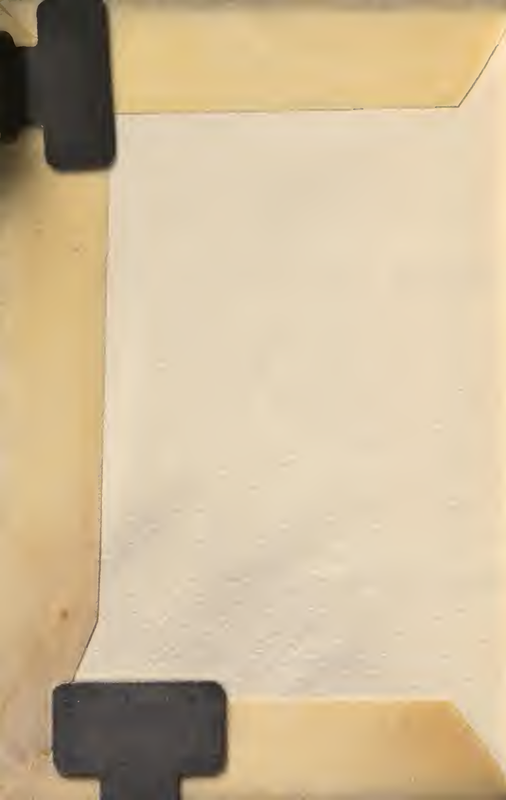
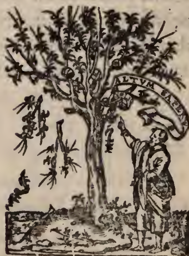

IO. AVRATI LEMOVICIS

Triumphales ODÆ.

AD

ILLVSTRISS. PRINCIPEM CAROLVM LOTHARINGVM CARDINALEM.

LVTETIAE,
Ex officina Roberti Stephani.
M. D. LVIII.

AD ILLVSTRISS. PRINCIPEM CAROLVM CARDINALEM LOTHARINGVM.

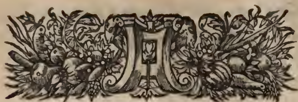
Portat in auratis Victoria Carole pennis
Henricum ad cœlum, Guisiadénq; tuum.
Et mea nunc præter solitũ temeraria Musa
Ad cœlum audaci nititur ire via.
Sed si blanda tui subuexerit aura fauoris,
Quos canit, astra super Musa secuta canet.

Auratus.

IN GVISII DVCIS
reditum ex Italia,
Auratus.

SOLVANT *Camœnæ triste*
silentium,
S *oluant : & acri Guisiaden lyra*
C *antent, remoto iam* Britanno
M *œnibus à patris tumultu.*
N *uper secundus dum terere Annibal*
F *astus superbos tenderet Alpium,*
A *usi feroces tum* Britanni
G *allica sunt penetrare rura*
O *rbata tanto præside, tot virûm*
C *um cæsa fœdè millia, pròh nefas :*
T *ot vincta ductorum pudendis*
B *rachia nobilium catenis.*
I *am gloriari quidlibet insolens*
I *actabat Anglus, celsa* Lutetiæ
S *e templa fundo diruturum*
S *acrilegis spoliata dextris.*
S *ed Guisiani fama ferociam*

Gentis superbæ contudit ocyus:
Vix ductor auditur redire
Guisius, & fugitant Britanni.
Vt fortè viso cùm cane Thessalo
Immanis ausi conscius aufugit
Agna lupus laxis remissa
Faucibus, horribilíque dente.
Nec mirum, agebat non stimulus ducem
In bella simplex: mixtus erat dolor
Acer pudori, capta signa
Gallica, se reuocatum ab ausis.
Vt Pœnus olim, Scipio cùm vreret
Arces Elisæ, iam Capitolio,
Cuncto timente iam Senatu,
Signa domum reuocare iussus.

DE CALETVM VRBE NVPER A GALLIS GVISIO *duce recepta, Carmen alternum Aurati.*

Loquuntur inter se
NVNTIVS ET VVLGVS GALLICVM.

N. CLAMATE Galli
nunc ter ïo ïo.
V. Quæ læta Gallis instat o-
uatio?
N. Capti Caletes. V.
Multa paucis
Digna nouo memoras triumpho.
N. Vicêre Galli, sed duce Guisio:
V. ïo triumphe, nunc ter ïo ïo.
N. Vicêre victores Britannos:

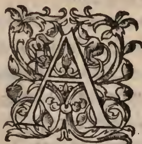
V. Nunc ter ïo, ter ïo triumphe.
N. Annos ducentos ſerua Britanniæ
Vrbs liberata eſt. V. Nunc ter ïo ïo.
N. Migrate iam priſci coloni.
V. Nunc ter ïo, ter ïo triumphe.
N. Illinc Philippus pulſus Ibericus.
V. Pulſus Philippus antè Valeſius.
N. Vt nominum, ſic fata rerum.
V. Nunc ter ïo, ter ïo triumphe.
N. Rex pulſus Anglis antè Valeſius:
Rex nunc repellit ecce Valeſius
Henricus Anglos. V. Eſt nepos, eſt
Vltus auos: ter ïo triumphe.
N. Medi feroces Ecbatana ob ſua.
V. Angli minaces ob ſua Riſbana.
N. Sed capta Græcis illa, Gallis
Viribus hæc. V. Ter ïo triumphe.
N. Non iam Britannos ardua mœnia
Seruant Caletûm. V. Nunc ter ïo ïo.
N. Non æſtuarij foſſa clauſi.
V. Nunc ter ïo, ter ïo triumphe.
N. Quà nuper Anglus oppida Gallica
Trux aſſilibat liberius vagans:
Hàc aſſilit nunc Gallus Angla.
V. Nunc ter ïo, ter ïo triumphe.

N. Nunc præda prædo factus. V. ïo ïo.
N. Victúſque victor. V. Nunc ter ïo ïo.
N. Nunc prouocator prouocatur.
V. Nunc ter ïo, ter ïo triumphe.
N. Henricus author tam ſubiti boni,
Qui Guiſium cum fulminibus ſuis
Miſit Caletes territurum
Igne ſuo. V. Ter ïo triumphe.
N. Hiſpanus hoſtis non ſemel hunc ducem
Senſit valentem. V. Tunc'ne Välentia eſt
Cùm capta? N. Et ad Rantina caſtra,
Atque Moſellica. V. ïo triumphe.
N. Olim puellæ vis Lotharingicæ
Pellebat Anglos (mira, ſed acta res)
À Gallia: nunc Gallia Anglos
Vis iterum Lotharinga pellit.
V. Fatale quoddam ius Lotharingiæ eſt
Gallos ab armis aſſerere Anglicis
Quondam puellari, virili
Marte recens: ter ïo triumphe.
N. Rex, an'ne dux eſt ipſe beatior?
V. Ambo beati, Rex duce, Rege dux.
N. Ambobus ergo ambo canamus:
V. N. Nunc ter ïo, ter ïo duobus.

AD HENRICVM VA-
LESIVM REGEM INVI-
CTISS.

De Caletica victoria.

Alternis loquuntur duo de plebe Gallica.

GALL⁹ I. VDAX Iberus con-
iugio nouo,
GALL⁹ II Dotalis audax imperio
insulæ,
G. I. Henrice te tentarat
vltro,
G. II. Nunc timet ante tuos Caletes.
G. I. Sic vltro Atriden voce lacessere
Ausus superba vxorius ille Phryx:
G. II. Sic mox lacessitum refugit
Coniugis in gremium recurrens.
G. I. Iurgauit vxor tunc reducem Parin:
G. II. Iurgabit vxor nunc reducem virum:
G. I. Quòd turpiter cessisset ille:
G. II. Quòd modò turpiter iste cessit.
G. I. Ergo (inquiebat tunc Helene suo)
Victus redis tu semiuir à viro!

G.II. Ergo redis tu (dicet Angla)
Victe viris vir Ibere Gallis!
G.I. At non eras id pollicitus tuæ:
G.II. Non, sed subactæ iura Lutetiæ:
G.I. Et sceptra regni Gallicani:
G.II. Pollicitis leue pondus amplis.

DE REGE HENRICO IN
equo veredo ad Caletes vecto,
Duo Viatores.

V.I. Quem tam citato fert leuis impetu
Sublimem in auras Persea Pegasus?
V.II. Henricus est, quem fert volantem
Nunc equus ad domitos Caletes.
V.I. Nunquid resectæ Gorgonis in manu
Colla, & cruentas exuuias quatit?
V.II. Non colla, sed raptum Medusæ
Ille quatit spolium Britannæ.
V.I. Quis iunctus illi purpureo volat
Fulgens galero, & purpurea stola?
V.II. Non tu sacrum noscis galerum
Mercurij, similésque vultus?
V.I. Num Perseo iste Mercurius dedit
Falcatum & ensem, & verba salubria?
V.II. Quidni? dedit sed fratris ensem,
Ipse suos monitus salubres.

DE DVCIS PARMENsis copiis à Ferrariano Principe nuper fusis fugatis.

VM Guisiani feruet adhuc recens
Plausus triumphi, plausus adest nouus:
Ferrarij quem dextra nuper
Martia Marte tulit secundo.
Ergo trophæum dux geminus duplex
Vno excitauit tempore, de domo
Vna: iugalis namque tæda
Vna duos sociat penates.
Ferrarianam Laurea filiam
Duplex coronet: quam meruit suus
Illinc vir, hinc frater, receptis
Ille Caletibus, hic Iberûm
Cæsis virorum tot modò millibus
In montium radicibus, oppidum
Ad Rhegij: quos infidelis
Parma ducis malè protegebat.
Ferrariani ô ferrea dextera!

Q uæ tot cruores ſparſit Ibericos
    V no ſub ictu: vt lata campos
    S anguinis obrueret procella.
Q ualis frementi murmure proruit
T orrens ſupinis collibus in cauas
    V alles: vt horrendam propinqui
    D iluuiem trepident coloni.
V nis beata ô Gallia ſat nouis
E ſſes opimis: ſed cumulat Deus
    P æane Pæanem, rependens
    D amna lucris tua fœneratis.
H ic expiabit annus (vt incipit)
A nni prioris dedecus: accipe
    O Gallia omen: ſed deûm quis
    V eſtra trophæa Duces ligauit?
I dem'ne qui vos antè ligauerat
C onnubiorum nexibus aureis,
    N unc ferrei iunctos triumphi
    I nfragili religat catena?
T am forte quæ vis ſoluere vinculum
P oſſit? quis illud diruere impetus?
    E ſt magna vis affinitatis,
    M aior erit ſocij trophæi.

IN CONVENTVS AB AVGVSTISSIMO *Gallorum* Rege *Henrico* II. *Parisiis habitos* Nonis *Ianuariis* 1558,

Allegoria.

VDACIS iuuenis cùm temeraria
Virtus patris equis vſa proteruius,
Flãmaſſet superûm templa, nouos ſacris
Ignes ignibus inſerens:
Caſu ſollicitus Iuppiter ætheris
Compeſcit prius ignem, atq; deûm metus:
Tum circunſpiciens cuncta perambulat
Regni læſa ſui loca.
Poſtquam intacta rogis cætera & integra
Deprendit ſolito more perennia
Stare à perpetuis nexa adamantibus,
Præter ſiqua vorax vapor
Iam conſumpta auidis carpſerat ignibus:

In partem vacuam labe deos vocat
Omnes, semideósque, & simul infimæ
Plebis præcipuos duces:
Communísque super clade periculi
In commune iubens subsidium dare,
Sic ipse in mediis ora resoluere,
Sacris vocibus orsus est,
RES MAGNA ô Proceres nũc agitur, salus
Omnis vestra meis nixa palatiis,
Quæ læsa à subita conspicitis face:
Nam quæ vestra Dei salus,
Si seruantia vos tecta Iouis ruant?
Vos ergo in medium consulite, & meis
Vestrísque exitium pellite sedibus
Pro se quisque fideliter.
Certè summa fides ac pietas mea
In vos semper erit: huius & obsidem
(Si fas dicere, sed fas mihi) filium
Do communiter omnibus.
Dixit, nec mora Dij verba Iouis suis
Excepêre sonis: prima Iouis fides
Hermes, purpureis cinctus honoribus
His Regem resecutus est.
QVIS non de superis tam placido & bono
Regi præstiterit, quam meruit fidem

Tot tantísque ſuis ille laboribus
In communis opes boni?
Cuius primus honor, quòd reuerentia
Diis templíſque deûm ſalua ſua eſt adhuc
Contra barbara tot monſtra Gigantium
Cœlo bella minantium.
Alter proximus illi hic Iouis eſt honor,
Non ſiuiſſe rudi ſecla ſilentio
Torpere, & variis artibus ac ſonis
Inſtruxiſſe hominum genus.
Et nunc quanta animi ſollicitudine
Coniunctũ ſuperúmq; atque hominũ decus
Incumbit reparare, ignibus impiis
Tentatas ſuperas domos?
(Sed quo iam vlterius, quo ruis ô procax
Muſa augusta deûm conſiliantium
Paruis dicta modis attenuare? age
Adduc interius rotas.)
Hæc Hermes ſuperûm digna fauoribus
Diuina ambroſio gutture fuderat
Verba, & quicquid opum diuitibus latet
Templorum penetralibus,
Offert ad reparanda vſta palatia:
Pubis robora Mars, gnauáque brachia
Fabrorum: alma catas artificum Themis

Mentes : æquoreus deus
Largam materiam, marmor, ebur, rubro
E' ponto lapides, quicquid ab vltimis
Terris turba refert alta ſecantium
In vaſtis onerariis.
Laudatis pariter vox Iouis omnibus,
Conuentúmque deûm, vnáque ſilentium
Soluit : cuncta fremit murmure plauſuum
Intus Regia Cœlitum.

AD MARGARIN VALESIAM REGIS SOROREM,

De Guiniana arce recèns capta.

QVIS tot recentes ſufficiat tui
Fratris triumphos Márgari dicere?
Non feſſus ille hoſtes domãdo:
Feſſus ego domitos canendo.
Capti Caletes, captáque Riſbana,
Et capta nunc arx Guinia, & altero
Alter ſuper rumore rumor
Lætus ouans venit à Britannis.
Sed Guinij nunc præcipuus labor
Cantu canendus præcipuo mihi eſt,
Abſente quo de Rege curas

S ollicitæ minuam sororis.
A bsens receptas ille Caleticas
T urres recenset, templa, vias, domos :
A bsens recognoscit suorum
V ulnera, facta, trophæa, prædas.
H ostes Britannos vrbis agens pudor
G allis receptæ post duo secula,
P ro Guinianis præliari
M œnibus acrius incitabat.
M ulti furebant intus Iberici
F ortésque, forti cum duce, milites :
G allos & vrgebant Britanna
D urius integra signa fessos.
S ed Rege viso, castra recentia
P ugnare credas : tam celeri impetu
I ntratur arx tum Guiniana
V i, sine conditione, capta.
A t dederes te (si saperes satis)
S icut Caletes, Guinie : & à Duce
M ox impetrares tam benigno,
N e rigidos caderes in enses.
„ P unire quos vult pro meritis Deus,
„ H is mentis aufert consilium bonæ.
C æsi rebelles : nunc superbæ
P œna alias monet vrbis vrbes.

DE POETIS ET PRINCIPIBVS VI-

ctoribus Poëtas amantibus,

AD

EVNDEM PRINCIPEM

CAROLVM LOTHARIN-

GVM CARDINALEM,

Carmen Pindaricum

Aurati.

STROPHE I.

RISCI, Lotharinge,
Poëtæ
Quos coronatos comã
Simplici lauro, nec auro,
Duxerant antra in sua
Pierides,
Nouerant solos amores
Ad calamos modulari,

S iqua puella decens, aut ſiqua nympha
D ulce florentis iuuentæ ver agebat.

ANTISTROPHE I.

Fului nec enim nitor auri
R uſticis adhuc erat
C ognitus Muſis: nec vllus
R ex amandis carminibus pretium
D ixerat: teſtudinem nec
T um decorabat eburnam
A urea lamina: ſed vili tabella
P auper è ligno dabat cantus acerno.

EPODOS I.

T unc quoque Theſſalicas
T e, Phœbe, ferunt pecudes ad fiſtulæ
M urmur arundineæ duxiſſe paſtum,
A ureos præter capillos
N eſcium quid eſſet aurum, nec ſolitum
A uream geſtare manu pharetram,
G emmeáue tractare plectra.

STROPH. II.

Q uis præſide & auſpice vatum
S ic egente & ſordido,
C ultiores tunc fuiſſe
C redat ipſos? verſibus aut aliqua
C onſtituta tunc ab vllis

Regibus esse vetustis
Præmia? diuitiis reges & ipsi
Cùm carentes, in toris herbæ virentis

ANTISTRO. II.

Sub fronde virente cubarent:
Sceptra nec ferrent manu
Vlla, præter quàm recisa
Matre sylua: quæ tamen, vt Styga dij,
Sic timebat peierare
Simplicitas vetus: at nunc
Aurea sceptra ferunt nostri potentes
In manu Reges, & aureas coronas.

EPOD. II.

Qualis erat Siculus
Rex, aut Hiero, aut Polybulus frater, aut
Tu Thrasybule, Gelónque, clara proles
Illius potentis omneis
Et velut dulces quadrigæ Dinomenis:
Qui tenebant sub ditione sua
Regna totidem fœderata.

STROPH. III.

Nam Græcia tempore quodam
Diues armis & viris,
Et triumphis ac trophæis,
Atque partis cuspide manubiis

Clara florebat, beatam
Sed ſtolidam populata
» Barbariem: nec enim ſat tuta lanæ
» Pellis aureæ carens cauto dracone.

ANTISTRO. III.

Sic Perſia præda doloſæ
Facta quondam Græciæ,
Victa victores beauit:
At coronæ, ſceptráque frondea mox
Sorduerunt: atque cœptæ
In phaleráſque rotáſque
Perſides Argolicas frangi tiaræ,
Et comæ gemmis manúſque illuminari.

EPOD. III.

Nec mora, cùm ſtudiis
Plebs arſit equûmque, virûmque, qui ſacris
Puluerulenta nouarent ritè ludis
Luſtra: feruidíſque cautè
Flecterent metam quadrigis axifragam.
Hîc videres omnia diuitiis,
Omnia coruſcare gemmis.

STROPH. IIII.

Conferta coibat ad illa
Græca gens ſpectacula,
Párſque maior Barbarorum

S olis ex ipsis propè carceribus
V sque, concurrénsque metis:
C erneret vt decorata
C urricula atque rotas fuluis Pyropis,
E t virentibus Smaragdis & Topazis.

ANTISTRO. IIII.

S ed non opulentior vlla
V isa equûm solennibus
P ompa ludis: quàm potentes
Q uas Tyranni ducere sunt soliti,
I nsulæ reges Triquetræ:
N ec domus vlla coronas
T ot vel Olympiacas, vel tot Nemeas,
P ythias'ue, aut Isthmias sortita plures.

EPOD. IIII.

G loria sed fragilis
I n frondibus arboreis est: & nocet
D ente suo caries longæua signis
A ureis argenteísque:
N ec vigeret viua virtus laúsque virûm,
Q ui feribant sidera verticibus
D iis paria quondam per acta:

STROPH. V.

N i prouida cura potentum
D iuitúmque Principum

I d timens, fabros vocaſſet
Q ui perennes arte ſua ſtatuas
E laborarent, Epoſque
P erpetuum, numeróſque
A d citharam modulandos.tunc Poëtæ
R ure regales in aulas demigrare

ANTISTRO. V.

I uſſi, manibus repulerunt
S tridulas arundines:
V t Minerua cùm foratam
T ibiam, deformiter os tumidum
E t genas diuaricantem,
C erneret amnis in vnda,
S e velut in ſpeculo ſpectans in illa,
F ertur abieciſſe fractam: ſic & ipſi

EPOD. V.

L igna paludigena
C era pariter, ſerie ſed diſpari,
R itè ligata relinquunt: gemmeáſque
A d lyras teſtudinéſque
A dmouentes dædaleos articulos,
E' cauerna ſculptilis aut eboris,
A ut tenuè clangentis auri,

STROPH. VI.

A uro ſimiles modulatus

E diderunt: atque ita
M aſculo ſunt cœpta cantu
I nclytorum fortia facta cani
P rincipum ſimulq́ue Regum,
P oſthabita pecoroſi
D elitiis Galatea Tityrilli:
P allas & Pali, palatia alta ſyluis

ANTISTRO. VI.

P rælata, iugóque bicorni.
N am ſues Bœotias
P auerat qui ſub vetuſtis
P aſtor olim Pindarus ilicibus:
A ureo tunc cœpit arcu
E minus eiaculari
T ela volantia, ceu canos olores,
Q uæ ſacros Reges tulerunt aſtra ſupra,

EPOD. VI.

P ræcipuè Siculos:
Q uos Iuppiter vt genuit, ſic editi
R egibus ex atauis horum nepotes
P rincipes, armis & ipſi
N obiles, ſuóque digni genere.
S icut & nunc gens Lotharinga probat
S e Siciliæ Rege natam.

STROPH. VII.

Charos pia quæ ſibi Gallos
Mente tutans & manu,
Vt ſuæ teſtes Poëtas
Laudis ornet Regia dextra facit:
Vnde ſeſe aurata plectra,
Aurea fila chelynque
Noſter habere ſuperbit nunc Apollo,
Hos habens dulces apud Regem patronos.

ANTISTRO. VII.

Se, qui volet, eſſe creatum
Optet illo ſeculo,
Falcifer quo Rex egenos
Temperabat atque rudes populos:
Me iuuat nunc eſſe natum,
Cùm decorata niténſque
Diuitiis & honore docta Clio
Exuit turpem ſitus priſci veternum.

EPOD. VII.

» Dos alit ingenium,
» Augétque bonas honor artes: ſunt vbi
» Præmia digna, grauis pondus laboris
» Quæ leuent. nam laſſat aruum
» Pingue, ſed feſſos iuuant frumenta boues:
» Mellis inſtar, triſtis amaritiem

» Pabula minuunt aratri.

STROPH. VIII.

» Certè propè manca sit omnis
» Vis virorum fortium:
» Ni sit vnde bellicoso
» Comparentur arma manúsque virûm
» Imperatori Ducíque.
Tempore sicut & illo,
Quo sibi Guisiades tantum suísque
Dux parauit nominis, tantúmque famæ,

ANTISTRO. VIII.

Virtute quidem duce, verùm
Cui comes, Fortuna, tu:
Meta nam Metensibus
Ille terris firma tenaxque manens,
Transitum præclusit hosti
Gallica tecta minanti
Ignibus atque globis raptim rotatis
Fulminis sese modo mox diruturum.

EPOD. VIII.

Sed minuit rabiem
Hostis gemina stimulati Erinnyde,
Bile pudoréque tabendi pruinis
Ante murorum moras, Dux
Vrbis obsessæ fidele præsidium

Atque custos, Guisius ille vigil
Consilia fraudésque tectas

STROPH. IX.

Vulpis vetulæ speculari:
Non minus quàm strenuus
Ire cominus periclis,
Cùm vocarent horrida signa tubæ,
Nec pauere sibilatus
Hinc simul hincque per aures,
Et caua tempora raptim transmeantum
Plumbearum glandium, & ferri volucris.

ANTISTRO. IX.

Ergo domus illa beata
Semper est, semper fuit,
Quæ viros sortita tales,
Támque forti pectore conspicuos,
Tam simul largis abundat
Diuitiis proauitis:
Iuncta quibus faciles occasiones
Gloriæ virtus habet sibi parandæ.

EPOD. IX.

Sæpe suis opibus
Gens auxit opes Lotharinga Gallicas:
Non ego ficta, nec intestata canto:
Testis est amnis Mosellæ,

Altera Rhenúsque ripa potus equis
Gallicis, ô Carole docte, tua
Non sine toga, & fratris armis.

STROPH. X.

At nuper item sua fratrem
Quó tulit virtus tuum,
Gallicæ robur iuuentæ
Montium per nubiferos apices
Transferentem? qualis olim
Annibal acer aceto
Ignéque sulfureo domare saxa:
Quà truces Vestæ focis inferret Afros.

ANTISTRO. X.

Dispar modò causáque duxque
Perforandarum Alpium.
Infideles tunc Iberi,
Infideli sub duce, Romulea
Templa, Tarpeias & arces
Diruere igne manúque
Per rabiem indomitam stulti parabant:
Sed sua in contrarium spes vertit ipsis.

EPOD. X.

At Lotharingus agens
Agmen iuuenum (pia castra) principum,
Ibat vt horribiles arceret ignes

A' Quirini mœnibus: quæ
Turca tum tãquam prophanus, hostis Iber
Trux furebat sternere fracta solo,
Omina Deo non probante.

STROPH. XI.

Iam tela retorta volabant
In manus quæ torserant:
Vt Gigantes cùm sepulti
Sub ruinis procubuêre suæ
Molis affectantis astra
Scandere more nefando:
» Nam genus est hominum sensu carentum,
» Qui nefas pugnare diis non esse ducunt.

ANTISTRO. XI.

Quæ quantáque Tibri videres
Impiorum funera?
Quot rotares non inanes
Sub cruentis vorticibus galeas?
Quas resecta fronte plenas
Guisiaci furor ensis
Demeteret, dominis raptásque truncis
Fluctibus mandaret Hetruscis ferendas.

EPOD. XI.

Sed properauit Iber
» (Tandem sua per mala vir stultus sapit)

Sancire fidem populo cum Romuli,
Et pedem referre Roma,
Te timens, Henrice, cuius Guisiades
In Latinos pro Latio populos
Signa cruce portabat alba.

STROPH. XII.

Annibal alter iens tum
Fregit Alpes Guisius:
Pace Romanis sed acta,
Dum rediret, cautus erat Fabius
A' dolis Florentianis
Agmina salua tueri,
Atque tuis ô Ibere fraudulente,
Punica cui vetus est fides in armis.

ANTISTRO. XII.

Contra tua vota mináſque
Guisius reuersus est:
Et reuersus est vocatus,
Vt Britannas pelleret hinc pharetras:
Sic & à Roma retractus
Annibal, vt patriæ vrbi
Subsidium, sed inane ferret: ast hic
Ancora sacra suis Gallis refulsit.

EPOD. XII.

Gallia iam penitus

Flammis & erat populanda cædibus,
Clade tot antè virûm Gallis Ducúmque
Accepta, & inflatis ſecundo
Prælio, vrbis atque direptæ ſpolio
Hoſtibus: cùm grata ſuperueniens
Guiſiàs haſta, ſua vmbra terret Anglos.

STROPH. XIII.

Vt, cùm lepores capreǽque
Agmine laſciuiunt
Ludibundo per patentis
Æquor arui, vere nitente nouo,
Si qua viſa tranſvolantis
Vulturis accipitríſve,
Quæ citò pingat agros, nigrans imago:
Terror imbelles feras in antra cogit.

ANTISTRO. XIII.

Sic territa tum reuocauit
Guiſio viſo gradum
Vis Ibera, vis & Angla:
Séque clauſos continuêre ſuis
Mœnibus, qui nuper vltrò in
Mœnia noſtra ruebant.
Hos tamen arce Caletûm, apes vt alueis,
Guiſius eruit igne, acríque fumo.

EPOD. XIII.

Nec remorata virum eſt
Natura, nec ars loci inexpugnabilis:
Improba non hyemis bacchantis ira.
Spreuit Iccij pruinas,
Alpium qui iam niues non horruerat.
Vndecim quæ menſibus vrbs fuerat
Capta, totidem nunc diebus

STROPH. XIIII.

Eſt Marte recepta volucri
Regis, & gnaui Ducis,
Regis Henrici, Duciſque
Guiſiani: quorum ego ſæpe libens
Iuncta cantabo trophæa.
Sæpe Ioui ſuus eſt Mars
Dulciter aſſociatus à Camœnis,
Ille fulminum vi victor, hic ſed haſta.

ANTISTRO. XIIII.

Galli Iouis hinc quatiebant
Sæua muros fulmina:
Inde Guiſius pauens nil,
Dux agebat mille ſecuta ducem
Agmina irruptura turres,
Mille ſimúlque frementum
Sub Duce fratre ſuo turmas equorum:

Tertio cum fratre Neptunus parabat,

EPOD. XIIII.

Classe manúque frequens,
Per mille virûm fodientum brachia
Mille tridentibus armata atque palis,
Aggere exæquare fossas.
Sed receptui vrbe capta iam canitur:
Bella, Clio, mitte iubente tuba:
Et cane triumphum, arma differ.

MC